

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

سال اول یازدهم دوره

تاریخ چاپ

شماره چاپ

شماره ثبت ۴۲۵

عادی

طرح تقویت امنیت غذایی کشور و رفع موانع تولیدات کشاورزی

کمیسیون های ارجاعی

	اصلی:
-	فرعی:

معاونت قوانین

باسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً طرح ذیل که به امضای ۲۸ نفر از نمایندگان رسیده است، جهت طی مراحل قانونی تقدیم می شود.

مقدمه (دلایل توجیهی):

به استناد تبصره (۱) ماده (۴۵) قانون آیین نامه داخلی مجلس و گزارش ارائه شده در صحن مجلس شورای اسلامی و در راستای کاهش تهدیدات امنیت غذایی کشور و حمایت و پشتیبانی از تولیدات کشاورزی و دامی و مانع زدایی از تولید در سالی که به نام تولید؛ پشتیبانی ها و مانع زدایی ها توسط مقام معظم رهبری نامگذاری شد، طرح تقویت امنیت غذایی کشور و رفع موانع تولیدات کشاورزی و دامی با هدف تقویت مؤلفه های امنیت غذایی کشور و پشتیبانی از تولید بذر، کود و نهاده های دامی و واکسن دامی و حمایت از توسعه فناوری و دانش در حوزه کشاورزی و دامی و مانع زدایی از رشد تولید و حمایت از شهرک های کشاورزی و دامپروری و حمایت از صادرات محصولات کشاورزی و دامی ارائه می گردد.

لذا طرح ذیل تقدیم می شود:

سیدجواد ساداتی نژاد - قاسم ساعدی - یوسف داودی - سیدمحسن دهنوی - مجتبی رضاخواه - محمدحسین فرهنگی - احمد امیرآبادی فراهانی - حسین جلالی - علی اکبر بسطامی - الهام آزاد - غلام رضا شریعتی اندراتی - احد آزادی خواه - سیدناصر موسوی لارگانی - سیدمحمد رضا میرتاج الدینی - نصراله پژمان فر - پرویز اوسطی - امیرقلی جعفری بروجنی - سیدصادق طباطبائی نژاد - سیدکاظم موسوی - علیرضا نظری - جعفر راستی - ذبیح الله اعظمی ساردوئی - معین الدین سعیدی - سمیه رفیعی - محمدتقی نقدعلی - عبدالله ایزدپناه - جبار کوچکی نژادارم ساداتی - علیرضا عباسی

عنوان طرح:

طرح تقویت امنیت غذایی کشور و رفع موانع تولیدات کشاورزی

فصل اول: کلیات

ماده ۱- مقصود از مفاهیم به کار رفته در این قانون به شرح زیر است:

۱- کارشناسان: اعضای هیئت علمی دانشگاه‌های کشاورزی و منابع طبیعی یا مراکز و مؤسسات تحقیقاتی مورد تأیید وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، فارغ التحصیلان آموزشگاه‌ها، هنرستان‌ها، آموزشکده‌ها و دانشکده‌های کشاورزی و منابع طبیعی، دامپزشکی و شیلات می‌باشند.

۲- کارآفرینان: کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی و (دست‌اندرکاران و ذینفعان محلی) جوامع محلی ساکن در حوزه که هدف موضوع فعالیت‌های آنها ایجاد شرایط مناسب بمنظور پایداری سرزمین و فراهم سازی فرصت‌های شغلی در بخش کشاورزی و منابع طبیعی می‌باشد.

۳- دست‌اندرکاران و ذینفعان محلی: مرتعداران، مجریان طرح‌ها، بهره‌برداران مجاز، تشکلهای، تعاونی‌ها، اتحادیه‌ها، صندوقها، انجمنهای صنفی، خیرین، سازمانهای مردم نهاد، شوراهای اسلامی و جوامع محلی که در محل سکونت داشته باشند.

۴- ساکن محل: کسی که محل سکونتش در محدوده اراضی مورد نظر و یا در جایی که عرفاً ساکن محل شناخته شود و یا همه ساله در فصل زراعی در محل سکونت داشته باشد.

۵- اراضی قابل واگذاری: اراضی منابع ملی و دولتی که برابر دستورالعمل ضوابط و شرایط شناسایی، استعدادیابی، تعیین کاربری و تخصیص اراضی و سند ملی و استانی آمایش سرزمین مشخص شده و قابل تخصیص و واگذاری خواهد بود.

۶- سطح اراضی قابل واگذاری: سطح اراضی قابل واگذاری بسته به نوع طرح، تعداد کارشناسان و مدرک تحصیلی آنها، میزان اشتغال‌زایی، تعداد افراد جوامع محلی شاغل و میزان سرمایه اولیه، بر اساس آیین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط وزارت جهاد کشاورزی تهیه و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

۷- تعارض منافع عبارت است از تعارض بین وظایف دولتی و منافع خصوصی یک کارمند دولتی که در آن، کارمند دولت، منفعی در بخش خصوصی دارد. این منافع می تواند تاثیر منفی بر عملکرد کارمند در انجام وظایف و مسئولیت های دولتی داشته باشد.

ماده ۲ - مرکز آمار ایران مکلف است با همکاری وزارت جهاد کشاورزی و سازمان حفاظت محیط زیست، حداکثر یک سال پس از ابلاغ این قانون، کلیه خدمات و کارکردهای محیط زیستی اراضی کشاورزی، جنگل ها، مراتع، بیابان ها را محاسبه و در حساب های ملی ملحوظ دارد.

فصل دوم: ساماندهی، ایجاد و توسعه شهرک های کشاورزی و مناطق ویژه امنیت غذایی پایدار

ماده ۳- شرکت شهرک های کشاورزی که از این پس در این قانون به اختصار شرکت نامیده می شود، به عنوان یک شرکت توسعه ای با وظایف حاکمیتی، مکلف است به منظور تحقق امنیت غذایی پایدار، افزایش ضریب نفوذ نوآوری و فناوری در بخش کشاورزی، رشد صادرات و بهبود معیشت کشاورزان، روستائیان و عشایر، اقدامات زیر را به عمل آورد:

۱. هدایت، راهبری، احداث و توسعه شهرک های کشاورزی و ایجاد زیرساخت های آن در زیربخش های کشاورزی شامل زراعت، باغ، دام و طیور و شیلات در چهارچوب ماده (۹) این قانون

تبصره ۱- مقصود از شهرک کشاورزی، محدوده جغرافیایی مشخص است که توسط شرکت، در عرصه های ملی و دولتی، به منظور تسریع و تسهیل سرمایه گذاری بخش خصوصی و تعاونی در تولید دانش بنیان محصولات و فرآورده های کشاورزی طراحی می شود. در این شهرک ها، سرمایه گذار نیاز به هیچگونه اخذ استعلام و مجوز برای احداث واحدهای تولیدی نداشته و حداکثر ظرف یک هفته پس از ارائه درخواست به شرکت، می تواند برابر کاربری های اعلام شده توسط شرکت، سرمایه گذاری را آغاز کند.

تبصره ۲- شرکت موظف است نقشه کاربری اراضی شهرک های کشاورزی و استانداردهای ساخت واحدهای تولیدی را با رعایت قانون تقویت و توسعه نظام استاندارد، به صورت عمومی در پورتال خود منتشر کند.

انتشار عمومی اطلاعات شهرک‌های کشاورزی که پیش از این طراحی شده‌اند، حداکثر تا یک ماه از ابلاغ این قانون لازم‌الاجراء می‌باشد.

۲. شناسایی، انجام مطالعات و در اختیار گرفتن اراضی کشاورزی در عرصه‌های ملی و دولتی برای توسعه و راه‌اندازی شهرک‌های کشاورزی

۳. هدایت، راهبری و حمایت از توسعه خوشه‌های کشاورزی و خوشه‌های کسب‌وکار روستایی و عشایری در چهارچوب ماده (۷) این قانون

تبصره - مقصود از خوشه کشاورزی، تمرکز جغرافیایی تولیدکنندگان و اشخاص حقیقی و حقوقی فعال در تولید یک یا چند محصول کشاورزی و فرآورده‌های آن است. بین اجزاء خوشه شامل کشاورزان، تأمین‌کنندگان نهاده، فرآوری‌کنندگان، صادرکنندگان و ارائه‌کنندگان خدمات توسعه کسب‌وکار، با اولویت تولید محصولات رقابت‌پذیر، روابط افقی، عمودی و حمایتی برقرار است.

۴. حمایت و پشتیبانی از توسعه بازار و برقراری همکاری‌های فنی، اقتصادی و فناوری بین شهرک‌ها و خوشه‌های کشاورزی و خوشه‌های کسب‌وکار روستایی و عشایری، با یکدیگر و با دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط

۵. استقرار مناطق ویژه امنیت غذایی پایدار موضوع ماده (۷) این قانون، به منظور تسریع خودکفایی و خوداتکایی در محصولات اساسی کشاورزی

۶. ایجاد و توسعه متمرکز صنایع تبدیلی و تکمیلی کشاورزی در مجاورت کانون‌های تولید محصولات کشاورزی بر اساس رویکرد زنجیره ارزش پایدار و سهم‌بری مستقیم کشاورزان از ارزش افزوده فرآوری و قیمت مصرف‌کننده محصولات

۷. مدیریت و تجهیز منابع داخل و خارج اعم از دولتی و غیردولتی برای سرمایه‌گذاری در طرح‌های موضوع این قانون

۸. تربیت کادر مدیریت و تأسیس شهرک‌ها و خوشه‌های کشاورزی و خوشه‌های کسب‌وکار روستایی و عشایری و ارائه کمک و راهنمایی‌های فنی به آنها

۹. حمایت و کمک به سرمایه‌گذاران به منظور توسعه علائم تجاری ملی و جهانی برای تولیدات شهرک‌ها و خوشه‌های کشاورزی و خوشه‌های کسب‌وکار روستایی و عشایری

۱۰. برنامه‌ریزی برای خرید، انتقال، جذب و توسعه فناوری‌های پیشرفته و متناسب با بخش کشاورزی ایران، با استفاده از ظرفیت دانشگاه‌ها و مؤسسات پژوهشی مورد تأیید وزارت علوم و پارک‌های علم و فناوری

۱۱. شناسایی زمینه‌های توسعه کشاورزی با فناوری نوین با همکاری سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، وزارت عتف و معاونت علمی و فناوری رئیس‌جمهور و حمایت فنی-اعتباری از استقرار بنگاه‌های مربوطه در شهرک‌های کشاورزی

۱۲. سرمایه‌گذاری مشترک با بخش‌های غیردولتی و تشکلهای فراگیر کشاورزی، روستایی و عشایری در چهارچوب سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی در زمینه توسعه کشاورزی با فناوری نوین، کشاورزی عمودی و طرح‌های زیربنایی و نوپدید در بخش‌های کشاورزی و صنایع و خدمات وابسته

تبصره- از تاریخ ابلاغ این قانون، عنوان شرکت شهرک‌های کشاورزی به شرکت شهرک‌های کشاورزی و روستایی تغییر می‌یابد.

ماده ۴- شرکت دارای شخصیت حقوقی است و به صورت شرکت سهامی دولتی وابسته به وزارت جهاد کشاورزی اداره می‌شود. این شرکت و کلیه واحدهای تابعه و وابسته به آن از هر لحاظ، استقلال کامل داشته و تابع قوانین و مقررات و آیین‌نامه‌های عمومی مربوط به مؤسسات دولتی و وابسته به دولت و قانون محاسبات عمومی و خدمات کشوری نمی‌باشد؛ مگر آنکه در قانون مربوط صراحتاً از شرکت شهرک‌های کشاورزی و روستایی اسم برده شود. این شرکت و کلیه واحدهای وابسته، منحصراً تابع این قانون و اساسنامه خود بوده و در مواردی که در این قانون و اساسنامه پیش‌بینی نشده باشد، شرکت تابع مقررات قانون تجارت بوده و بر طبق اصول بازرگانی اداره می‌شود.

تبصره ۱- از تاریخ ابلاغ این قانون، کشت و صنعت‌های دولتی شامل کشت و صنعت دامپروری مغان، کشت و صنعت دامپروری پارس، شرکت سهامی کشاورزی و دامپروری سفیدرود و شرکت پرورش کرم ابریشم ایران، زیرمجموعه شرکت قرار گرفته و مدیرعامل شرکت، به عنوان رئیس مجمع شرکت‌های فوق‌الذکر، تعیین و اساسنامه‌های آنها بر اساس پیشنهاد مدیرعامل و تصویب مجمع عمومی شرکت اصلاح می‌شود.

تبصره ۲- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است با استفاده از ظرفیت‌های موجود اداری، زیرساختی و نیروی انسانی، شرکت‌های منطقه‌ای شرکت شهرک‌های کشاورزی و روستایی را حداکثر در ۱۰ منطقه که بر اساس میزان تولیدات کشاورزی و وسعت اراضی درجه (۱) کشاورزی، قطب تولید کشاورزی کشور محسوب می‌شوند، راه‌اندازی کند.

تبصره ۳- شرکت توسعه و عمران اراضی کشاورزی از تاریخ ابلاغ این قانون، با کلیه امکانات، دارایی ها، منابع و کارکنان، در شرکت ادغام می شود.

تبصره ۴- اساسنامه، تشکیلات و آیین نامه اداری و استخدامی و حقوق و دستمزد و وظایف و اختیارات مجمع عمومی، هیئت مدیره، مدیرعامل و بازرس شرکت، به موجب آیین نامه ای است که به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی و تأیید سازمان امور اداری و استخدامی کشور، ظرف شش ماه از ابلاغ این قانون، به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۵- مجمع عمومی شرکت، مرکب از وزیر جهاد کشاورزی (رئیس مجمع عمومی)، رئیس سازمان برنامه و بودجه، رئیس بانک کشاورزی، سه نفر متخصص در امر زنجیره های ارزش کشاورزی با حداقل مدرک کارشناسی ارشد و پنج سال سابقه اجرایی موفق در حوزه شرکت اداری و رئیس نظام صنفی کشاورزان است. مجمع عمومی شرکت مکلف است دو نفر بازرس خبره در زمینه کشاورزی و حسابرسی را بر اساس ضوابط قانون تجارت، با رعایت اصل تفکیک امور اجرایی و نظارتی منصوب نماید.

ماده ۶- هیئت مدیره شرکت، متشکل از هفت نفر می باشد که به پیشنهاد مجمع عمومی، توسط وزیر جهاد کشاورزی منصوب می شوند. اعضای هیئت مدیره، باید حداقل دارای مدرک کارشناسی ارشد در یکی از زمینه های کشاورزی، مدیریت ارشد کسب و کار (MBA) و اقتصاد و توسعه کشاورزی و نیز حداقل ده سال سابقه اجرایی-مدیریتی در سطح استان یا ملی باشند. رئیس هیئت مدیره و مدیرعامل شرکت، با رأی اکثریت مطلق اعضای هیئت مدیره انتخاب و توسط وزیر جهاد کشاورزی منصوب می شوند. صلاحیت های مندرج در این ماده در خصوص مدیرعامل نیز لازم الرعایه می باشد.

ماده ۷- شرکت موظف است به منظور حفاظت و بهبود بهره وری اراضی کشاورزی حاصلخیز کشور، مناطق ویژه امنیت غذایی پایدار را ظرف یک سال از لازم الاجرا شدن این قانون، جانمایی و بر اساس الگوی کشاورزی قراردادی عدالت محور، از طریق اشخاص حقیقی و حقوقی صاحب صلاحیت به مرحله اجرا درآورد. استقرار مناطق فوق الذکر در اراضی مستثنیات، با جلب موافقت مالکان و رعایت اصل مالکیت فردی ایشان و از طریق ارائه مشوق های فنی-اعتباری به افراد داوطلب، از جمله تسهیل ارائه یکپارچه خدمات توسعه کسب و کار از طریق بخش های غیردولتی، سهم بری مستقیم مالکان از سود ناشی از فرآوری محصولات، تسهیل پوشش بیمه اجتماعی و صدور سند رسمی مالکیت برای مالکان اراضی مربوطه انجام می شود.

تبصره ۱- کاربری کشاورزی اراضی مناطق ویژه امنیت غذایی پایدار، در مستثنیات، از طریق خرید یا انتقال حقوق توسعه، به طور دائمی تثبیت می شود. وزارت جهاد کشاورزی موظف است در چارچوب بودجه سالانه خود، اقدامات لازم را برای انتقال و خرید حقوق توسعه ای کشاورزان داوطلب به عمل آورد.

تبصره ۲- مدیریت مناطق فوق‌الذکر، بر اساس طرح‌های جامع توسعه کشاورزی مصوب شرکت، به صورت یکپارچه و دانش‌بنیان اعمال می‌شود. در صورت عدم رعایت ضوابط طرح‌های جامع توسط مالکان اراضی کشاورزی، کلیه حمایت‌ها و مشوق‌ها بلافاصله متوقف می‌شود.

تبصره ۳- دستورالعمل نحوه توسعه مناطق ویژه امنیت غذایی پایدار و نظام بهره‌برداری آن و پرداخت مشوق‌ها و اجرای الگوی کشاورزی قراردادی، حداکثر ظرف سه ماه از ابلاغ این قانون، توسط وزارت جهاد کشاورزی تهیه و ابلاغ می‌شود.

ماده ۸- شرکت مکلف است در انجام مطالعات، طراحی و احداث شهرک‌ها، خوشه‌ها و مناطق ویژه امنیت غذایی پایدار، اعم از دولتی و خصوصی، نسبت به پیش‌بینی زنجیره ارزش با هدف جلوگیری از ضایعات و ایجاد ارزش افزوده و تقویت صادرات اقدام نماید.

ماده ۹- به منظور جلوگیری از اتلاف منابع عمومی و تحقق بازده سرمایه‌گذاری مناسب، دستورالعمل جانمایی احداث و توسعه شهرک‌ها، خوشه‌ها و مناطق ویژه امنیت غذایی، در چهارچوب ضوابط این قانون و بر اساس رعایت حرائم قانونی و معیارهای قابلیت اراضی، منابع آبی قابل استفاده، اقلیم و بازار، توسط کمیته‌ای مرکب از مدیرعامل و رئیس هیئت مدیره شرکت و نمایندگان سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور، سازمان امور اراضی کشور، سازمان امور عشایر، معاونت آب و خاک و معاونت توسعه صنایع تبدیلی و کسب و کارهای کشاورزی وزارت جهاد کشاورزی و رئیس سازمان نظام صنفی کشاورزان ظرف سه ماه از ابلاغ این قانون تدوین و توسط وزیر جهاد کشاورزی ابلاغ می‌شود.

تبصره ۱- شرکت موظف است فهرست مناطق ویژه امنیت غذایی پایدار را حداکثر ظرف نه ماه پس از ابلاغ دستورالعمل این ماده اعلام نماید.

تبصره ۲- هرگونه احداث و استقرار شهرک‌ها، خوشه‌ها و مناطق ویژه امنیت غذایی برخلاف این دستورالعمل جرم بوده و متخلفان در وهله اول علاوه بر جبران خسارت، به جزای نقدی درجه (۲) موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی و در صورت تکرار، علاوه بر جبران خسارت و جزای نقدی درجه (۱) به ۵ الی ۱۵ سال انفصال موقت از خدمات عمومی و دولتی محکوم می‌شوند.

ماده ۱۰- شرکت، تنها مرجع صدور مجوز احداث شهرک‌ها و خوشه‌های کشاورزی، خوشه‌های کسب‌وکار روستایی و عشایری و مناطق ویژه امنیت غذایی در کشور است.

ماده ۱۱- سازمان جنگل‌ها و مراتع و آبخیزداری کشور، سازمان امور اراضی کشور و سازمان‌های جهاد کشاورزی مکلفند در چهارچوب ماده (۷) این قانون، حداکثر ظرف سه ماه از ابلاغ آن و بر اساس درخواست شرکت، نسبت به تخصیص، واگذاری و مستندسازی عرصه‌های ملی و دولتی خارج از محدوده شهرها، بصورت رایگان به این شرکت برای توسعه فعالیت‌های موضوع این قانون اقدام نمایند. شرکت مکلف است در احداث و توسعه شهرک‌ها، خوشه‌ها و مناطق ویژه امنیت غذایی پایدار، رضایت ساکنان محلی را از محل اعطای بخشی از سهام شهرک‌ها، خوشه‌ها و مناطق ویژه امنیت غذایی پایدار متناسب با حقوق عرفی ایشان تأمین نماید. متخلفان به مجازات مقرر در ماده (۷) این قانون محکوم می‌شوند.

تبصره- جنگل‌های طبیعی و دست‌کاشت، بیشه‌های طبیعی، نهالستان‌ها، چمن‌زارها و سطوح علوفه‌چینی مراتع، پارک‌ها و ذخیره‌گاه‌های جنگلی و مرتعی، عرصه‌ها و ایستگاه‌های ذخایر ژنتیکی، مراکز و مؤسسات آموزشی و پژوهشی کشاورزی و منابع طبیعی، ایستگاه‌های تولید بذر، حوضه‌های آبخیز زوجی، محدوده ایستگاه‌های پایش و اندازه‌گیری آبخیزداری، بستر و حریم رودخانه‌ها و انهار، چراگاه‌ها و راه‌های مسیر کوچ ایل‌نشین‌ها و حریم مربوط به آنها و مناطق چهارگانه محیط‌زیستی از شمول این ماده مستثنی هستند.

ماده ۱۲- شرکت مکلف است حداقل دو بار در سال، ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری از جمله اراضی قابل واگذاری موضوع این قانون را به صورت عمومی اعلان نماید. اولویت واگذاری اراضی یا واحدهای احداث شده، با طرح‌های نوین توسعه کشاورزی، تشکل‌های فراگیر روستائیان، عشایر و کشاورزان، دانش‌آموختگان کشاورزی و منابع طبیعی و ساکنان بومی است.

ماده ۱۳- ملاک ارزشگذاری و تعیین قیمت برای قراردادهای اجاره‌ای و اجاره به شرط تملیک در شهرک‌ها و خوشه‌های موضوع این قانون، قیمت تمام‌شده می‌باشد.

ماده ۱۴- از تاریخ تصویب این قانون، شرکت مکلف است نسبت به سامانه‌سازی شفاف کلیه مراحل واگذاری اراضی ملی یا دولتی موضوع این قانون از ارسال درخواست متقاضی تا اتخاذ تصمیم نهایی اقدام نماید.

ماده ۱۵- شرکت مکلف است واحدهای فراوری نوآور و صادرات‌گرا را در نواحی روستایی و عشایری، در قالب‌های مختلف مشارکت عمومی-خصوصی، مانند «ساخت، بهره‌برداری و انتقال مالکیت»، «ساخت، انتقال و بهره‌برداری»، «ساخت، اجاره و انتقال» و «کلید در دست»، اجرا و به سرمایه‌گذاران با اولویت تشکل‌های فراگیر کشاورزی، روستایی و عشایری واگذار کند.

ماده ۱۶- به منظور صیانت از سرمایه‌گذاری‌های به عمل آمده و تداوم تولید، آن دسته از شهرک‌ها، خوشه‌ها و مناطق ویژه امنیت غذایی پایدار موضوع این قانون که در بازنگری طرح‌های جامع و تفصیلی شهرها در

محدوده و حریم شهرها قرار می‌گیرند، از شمول مقررات واگذاری به دستگاه‌های اجرایی و تغییر کاربری مستثنی هستند. متخلفان به مجازات موضوع ماده (۹) این قانون محکوم می‌شوند.

ماده ۱۷- هرگونه تغییر کاربری فعالیت‌های کشاورزی در اراضی موضوع این قانون به غیرکشاورزی ممنوع بوده و وزارت جهاد کشاورزی مکلف است در صورت تغییر نوع استفاده یا بدون استفاده نگه‌داشتن غیرمجاز اراضی ملی موضوع این قانون، نسبت به خلع ید از متخلف اقدام نماید و این اراضی و مستحدثاتی را که باقی خواهد ماند، در اختیار اشخاص حقیقی و حقوقی مجاور و یا غیر مجاور صاحب صلاحیت که اجرای طرح جامع و تفصیلی را تعهد نمایند، قرار دهد. هر یک از مستخدمین و مامورین دولتی و یا مامورین به خدمات عمومی در صورت معاونت در جرم، به مجازات مقرر در ماده (۷) این قانون محکوم می‌شوند.

ماده ۱۸- شرکت مجاز است تا ۵۰ درصد هزینه‌های انجام شده از محل اعتبارات دولتی ایجاد زیرساخت شهرک‌ها، خوشه‌ها و مناطق ویژه امنیت غذایی پایدار یا درآمدهای حاصل از منابع مختلف را در این مناطق با تصویب هیات مدیره شرکت، به عنوان کمک دولت و بصورت بلاعوض محاسبه نماید.

ماده ۱۹- وزارتخانه‌های نیرو و نفت و ارتباطات و فناوری‌های اطلاعات مکلفند پس از اعلام شرکت، نسبت به تأمین آب، برق، گاز و امکانات مخابراتی تا درب شهرک‌ها، خوشه‌ها و مناطق ویژه امنیت غذایی پایدار موضوع این قانون اقدام و هزینه‌های مربوطه را به حساب بدهی دولت منظور نمایند. از تاریخ ابلاغ این قانون، شرکت مشمول ماده (۸۱) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) می‌شود.

ماده ۲۰- وزارتخانه‌های نیرو و نفت مکلفند برای کاهش هزینه‌های تولید در شهرک‌های کشاورزی، هزینه‌های خدمات عمومی اعم از آب بهاء، برق و گاز مصرفی واحدهای تولیدی شهرک‌ها (در دشت‌های ممنوعه یا مجاز) را براساس تعرفه کشاورزی محاسبه و دریافت نمایند.

ماده ۲۱- سازمان برنامه و بودجه کشور مکلف است نسبت به ایجاد ردیف تسهیلاتی مستقل و تأمین یارانه برای پرداخت تسهیلات ارزان قیمت به سرمایه‌گذاران در شهرک‌ها، خوشه‌ها و مناطق ویژه امنیت غذایی پایدار از طریق منابع صندوق توسعه ملی و منابع داخلی بانک کشاورزی، به عاملیت بانک کشاورزی اقدام نماید.

تبصره- بانک عامل مکلف است بلافاصله پس از معرفی و ارسال پرونده متقاضیان توسط شرکت نسبت به بررسی پرونده‌ها اقدام و در صورت کامل بودن پرونده و تأمین الزامات مورد نیاز توسط سرمایه‌گذار، حداکثر ظرف ۱۵ روز نسبت به انعقاد قرارداد و پرداخت تسهیلات اقدام نماید.

ماده ۲۲- به استناد بند (۲) ماده ۴۵ قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقاء نظام مالی کشور، فروش و واگذاری قطعی اراضی ملی و دولتی به سرمایه‌گذاران در شهرک‌های کشاورزی پس از بهره‌برداری توسط سرمایه‌گذار، براساس تبصره (۲) ماده ۱۱۵ قانون محاسبات عمومی و با تصویب مجمع عمومی انجام می‌گیرد و این شرکت از شمول تبصره ۲ ماده ۶۹ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مستثنی می‌باشد. کاربری این اراضی، کشاورزی می‌باشد و متخلفان علاوه بر پرداخت جزای نقدی درجه (۱) موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی، از طریق شرکت خلع ید می‌شوند.

ماده ۲۳- به استناد تبصره ۳ بند الف ماده ۳ قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، سازمان برنامه و بودجه کشور و وزارت اقتصاد و دارایی مکلفند ۷۰ درصد منابع حاصل از فروش بنگاه‌های (مشمول اصل ۴۴) زیرمجموعه شرکت را بدون رعایت سقف ردیف بودجه مصوب سالانه و در قالب تنظیم موافقتنامه برای کمک به ایجاد زیرساخت شهرک‌ها، خوشه‌ها و مناطق ویژه امنیت غذایی با اولویت مناطق کمتر توسعه یافته اختصاص دهند.

ماده ۲۴- رسیدگی قضایی در خصوص دعاوی احتمالی مرتبط با شرکت، خارج از نوبت و معاف از پرداخت هزینه‌های دادرسی می‌باشد.

ماده ۲۵- دولت مکلف است علاوه بر بودجه سالانه شرکت، در لایحه بودجه ۱۴۰۱، مبلغ ۲۰۰۰ میلیارد ریال از محل ارز تخصیص یافته به واردات محصولات کشاورزی به شرکت اختصاص دهد تا صرف تقویت زیرساخت‌های خودکفایی در محصولات اساسی کشاورزی به‌ویژه دانه‌های روغنی، غلات و حبوبات شود. این میزان بر اساس عملکرد شرکت در افزایش تولید محصولات اساسی، طی یک برنامه پنج‌ساله سالانه ۱۰ درصد افزایش می‌یابد.

ماده ۲۶- پنجاه درصد منابع حاصل از تغییر کاربری اراضی کشاورزی موضوع تبصره ۱ ماده (۱) و ماده (۲) قانون حفظ کاربری اراضی زراعی و باغ‌ها مصوب ۱۳۷۴/۳/۳۱ و اصلاحیه ۱/۸/۱۳۸۵ به توسعه زیرساخت‌های موضوع این قانون از طریق شرکت اختصاص می‌یابد.

ماده ۲۷- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است به منظور بهره‌برداری و نگهداری از تاسیسات و محوطه‌های عمومی و مشاعات شهرک‌های کشاورزی، دستورالعمل مورد نیاز را ظرف سه تهیه و ابلاغ نماید.

ماده ۲۸- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است برای افزایش میزان تولید داخلی محصولات اساسی کشاورزی، به میزان سالانه حداقل ده درصد (۱۰٪) اقدامات زیر را به عمل آورد:

الف- یکپارچه‌سازی اراضی و ارائه مشوق‌های لازم از جمله استقرار زنجیره ارزش پایدار با محوریت دانه‌های روغنی، برنج، گندم و حبوبات با رعایت ملاحظات الگوی کشت.

ب- توسعه مشاغل غیرکشاورزی در نواحی روستایی با هدف خروج نیروی کار مازاد از بخش کشاورزی و فراهم شدن زمینه یکپارچه‌سازی اراضی کشاورزی.

پ- توانمندسازی تشکلهای کشاورزان، روستائیان و عشایر در زمینه مدیریت زنجیره ارزش و ورود به بازار سرمایه و بورس و بازارهای صادراتی.

ت- رفع خلأ عملکرد محصولات اساسی با به‌کارگیری دانش‌آموختگان کشاورزی در مزارع کشاورزی و پرداخت حق‌الزحمه ایشان از محل درصدی از افزایش تولید حاصله.

ث- تشویق کشاورزان به کشت محصولات علوفه‌ای کم‌آب‌بر از جمله کاکتوس، خارشتر، سالیکورنیا و تضمین خرید آنها براساس الگوی قراردادی و با استفاده از ظرفیت بخش غیردولتی.

ماده ۲۹- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است به منظور کاهش آسیب‌پذیری ناشی از وابستگی در خوراک دام و طیور و اصلاح نظام توزیع این نهاده‌ها، اقدامات لازم را در زمینه حذف انحصار در واردات؛ ایجاد تنوع در مبادی واردات مورد نیاز؛ تنوع‌بخشی به خوراک دام و طیور؛ ایجاد هماهنگی بین‌دستگاهی؛ برنامه‌ریزی مناسب برای واردات متناسب با مقدار مصرف در داخل کشور؛ نظارت بر کیفیت خوراک؛ استفاده حداکثری از ظرفیت‌های تشکلهای توزیع‌کننده نهاده‌ها و کارخانجات خوراک دام در اصلاح روند توزیع و اصلاح زیرساخت‌های حمل‌ونقل و انبارداری به عمل آورد.

ماده ۳۰- به‌منظور مدیریت نظام تولید محصولات زراعی و باغی، دولت موظف است نسبت به تدوین و تصویب سند ملی الگوی کشت بهینه را با لحاظ الزامات خودکفایی پایدار، تناسب اراضی، ویژگی‌های اقلیمی، اقتصادی و اجتماعی، زیرساخت‌ها و صنایع پشتیبان جهت بازاررسانی و کشش بازار اقدام نماید. وزارت جهاد کشاورزی مکلف است ظرف یک سال از ابلاغ این قانون، مطالعات طبقه‌بندی تناسب اراضی کشاورزی کشور را در مقیاس یک‌ده هزارم به اجرا درآورد.

ماده ۳۱- وزارت جهاد کشاورزی موظف است به منظور حفاظت از اراضی کشاورزی اقدامات زیر را به عمل آورد:

الف- نظارت بر شفاف‌سازی فرآیند تغییر کاربری اراضی کشاورزی و باغات از طریق سامانه‌سپاری فرآیند مربوطه و فراهم‌سازی دسترسی دستگاه‌های نظارتی و سازمان‌های مردم‌نهاد حامی منابع طبیعی و کشاورزی و محیط‌زیست به سامانه مذکور.

ب- توسعه سازوکار فناوری‌محور پایش تغییر کاربری اراضی کشاورزی و باغات،

پ- ارزش‌گذاری سالانه خسارت‌های ناشی از تغییر کاربری اراضی کشاورزی،

پ- توسعه و توانمندسازی سازمان‌های مردمی حفاظت از اراضی کشاورزی،

ت- راه‌اندازی سامانه اجاره‌داری اراضی کشاورزی با تأکید بر اجاره‌داری بلندمدت به منظور تسهیل سرمایه‌گذاری، حفظ کیفیت خاک و جلوگیری از راکد ماندن اراضی مربوطه.

ماده ۳۲- وزارت جهاد کشاورزی موظف است گزارش نظارتی حفاظت از اراضی کشاورزی را شامل عملکرد برنامه‌ها و طرح‌های حفاظتی، عوامل پیش‌برنده و بازدارنده، آمار تغییر کاربری‌های اراضی کشاورزی به تفکیک شهرها و بخش‌ها و عملکرد تخصیص منابع ناشی از عوارض تغییر کاربری را هر شش ماه یکبار تهیه و به صورت عمومی منتشر سازد.

ماده ۳۳- مرکز آمار ایران موظف است آمار اراضی کشاورزی شهری و روستایی به تفکیک کلاس، آمار اجاره، اجاره به شرط تملیک و خرید و فروش اراضی کشاورزی و اثر آن بر بهبود بهره‌وری تولید را به تفکیک خصوصی و دولتی و به صورت سالانه اندازه‌گیری و منتشر نماید.

فصل سوم: تقویت تولید پایدار در عرصه‌های منابع طبیعی و توسعه طرح‌های آب‌خیزداری

ماده ۳۴- در راستای اجرای بند «۱» از سیاست‌های کلی منابع طبیعی، وزارت جهاد کشاورزی مکلف است زمینه‌های ارتقای فرهنگ عمومی، جلب مشارکت مردمی جهت احیای منابع طبیعی تجدیدشونده و تقویت تولید پایدار در عرصه‌های منابع طبیعی را از طریق طرح‌های مدیریت پایدار منابع طبیعی موضوع این قانون فراهم نماید.

تبصره - طرح مدیریت پایدار منابع طبیعی، طرحی است که توسط اشخاص حقیقی و حقوقی موضوع جزءهای «۱»، «۲» و «۳» ماده (۱) این قانون، با استفاده از روش‌های ارزیابی مشارکتی روستایی و با هدف بهبود معیشت پایدار جامعه محلی، حفاظت از منابع طبیعی، بهره‌برداری پایدار از منابع آب و خاک، بهبود بهره‌وری تولید و

بهبود سرمایه اجتماعی و بر اساس رویکرد استقرار زنجیره ارزش صادرات گرا و در چارچوب کاربری‌های اعلامی از سوی سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور تهیه و اجرا می‌شود.

ماده ۳۵- وزارت‌خانه‌های جهاد کشاورزی، نیرو، علوم، تحقیقات و فناوری و ارتباطات و فناوری اطلاعات و دستگاه‌های تابعه مکلفند اقدامات ذیل را به منظور جهش تولید دانش‌بنیان و پایدار در عرصه‌های منابع طبیعی کشور را انجام دهند.

الف- سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری وزارت جهاد کشاورزی مکلف است:

۱- حداکثر ظرف سه ماه از ابلاغ این قانون، کلیه اطلاعات اراضی ملی قابل واگذاری اعم از نقشه‌ها و طرح‌های مطالعاتی مربوطه و کاربری‌های تعیین‌شده اراضی را در سامانه‌ای که به همین منظور راه‌اندازی می‌شود، به صورت عمومی منتشر سازد.

۲- اطلاعات اشخاص حقیقی و حقوقی، محل طرح، نام طرح، زمان شروع و اتمام طرح، مساحت، میزان اشتغال، محل تامین اعتبار و درصد پیشرفت واگذاری‌ها را در سامانه موضوع جزء «۱» بند (الف) ماده (۲) این قانون به صورت ماهانه بارگذاری و به روزرسانی کند.

۳- بمنظور جلوگیری از درخواست های تکراری برای یک محدوده مشخص، اطلاعات مربوط به نوع درخواست و دلایل رد شدن آن را در سامانه موضوع ماده (۲) این قانون بارگذاری کند.

۴- گزارشات نظارتی ارزیابی و پیشرفت طرح مدیریت پایدار منابع طبیعی را ماهانه تهیه و در سامانه موضوع ماده (۲) این قانون بارگزاری کند.

۵- امکانات لازم اسکان و ارتباط کارشناسان با جامعه محلی برای تدوین و اجرای طرح‌های مدیریت پایدار منابع طبیعی را فراهم آورد.

۶- به منظور ارتقاء شفافیت، آگاهی و نظارت‌های مردمی، ظرف دو ماه پس از ابلاغ این قانون، با استفاده از ظرفیت‌های موجود و مبتنی بر فناوری اطلاعات، برنامه و سامانه اعتراضات و پیشنهادات مردمی با دسترسی آسان را طراحی نماید.

ب) وزارت نیرو مکلف است حداکثر ظرف سه ماه پس از ابلاغ این قانون، کلیه اطلاعات مربوط به میزان آب قابل تخصیص و محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های منابع آبی را به تفکیک مکانی در سامانه موضوع ماده (۲) این قانون بارگزاری کند.

پ) کلیه دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون خدمات کشوری، از جمله وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و سازمان حفاظت محیط زیست، مکلفند حداکثر ظرف سه ماه پس از ابلاغ این قانون، کلیه اطلاعات مربوط به مناطقی که محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های واگذاری دارد و حریم قانونی تأسیسات خود را در سامانه موضوع ماده (۲) این قانون بارگزاری کنند.

ت) وزارت علوم، تحقیقات و فناوری موظف است:

۱- کارشناسان صلاحیتدار را به تفکیک هر استان معرفی نماید. احراز صلاحیت کارشناسان برای تدوین و اجرای طرح‌های مدیریت پایدار منابع طبیعی، توسط کمیته‌ای مرکب از نمایندگان دانشگاه، سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور و سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی انجام می‌شود.

۲- حداکثر ظرف شش ماه پس از ابلاغ این قانون، در ضوابط ارزیابی عملکرد کارشناسان به نحوی بازنگری کند که فعالیت‌های آنان در تدوین و اجرای طرح‌های مدیریت پایدار منابع طبیعی در ترفیع و ارتقای علمی آنها و در برنامه‌های درسی رشته‌های کشاورزی و منابع طبیعی لحاظ شود.

ماده ۳۶- عرصه مورد واگذاری، غیرقابل انتقال و واگذاری به سایر اشخاص حقیقی و حقوقی می‌باشد. در صورت تخلف، مطابق موضوع جزء «۵» بند (الف) ماده (۳۴) برخورد خواهد شد.

تبصره- محل رسیدگی موضوع جزء «۵» بند (الف) ماده (۲) این قانون در شعب ویژه‌ای خواهد بود که به موجب تبصره (۱) ماده (۹) قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی مصوب ۱۳۸۹/۰۴/۲۳ یا اصلاحات و الحاقات بعدی در مرکز هر استان تشکیل شده است.

ماده ۳۷- در صورتی که اشخاص حقیقی و حقوقی در انجام تعهدات خود کوتاهی کرده باشند، وزارت جهاد کشاورزی مکلف است با فسخ یکطرفه قرارداد، نسبت به بازپس‌گیری زمین اقدام نماید. همچنین متخلف یا متخلفان به مدت ۵ سال از دریافت هر گونه خدمات عمومی محروم و مطابق نظر کارشناس رسمی دادگستری به پرداخت خسارت وارده به زمین محکوم خواهند شد.

مجری طرح موظف است حداکثر ظرف یک ماه پس از فسخ یکطرفه قرارداد، نسبت به عودت زمین و رفع ید آن اقدام نماید و آن را به همان صورتی که قبل از انعقاد قرارداد تحویل گرفته، به مرجع واگذاری تحویل دهد. در صورت تأخیر در تخلیه و تحویل ظرف مدت مذکور، مرجع واگذاری می‌تواند با صدور اجرائیه، نسبت به خلع ید از مجری طرح اقدام و مطالبات خود و خسارات وارده از محل تأسیسات و ماشین آلات و سایر اموال منقول و غیرمنقول بلامعارض مجری طرح را استیفاء نماید. مجری طرح به موجب همین قرارداد، تشخیص و

تعیین کارشناس منتخب مرجع واگذاری را مورد قبول قرار داده و ملزم به پرداخت مبالغ مورد مطالبه گردیده و حق هرگونه ایراد و اعتراض و ادعایی را از خود سلب و ساقط نموده است.

ماده ۳۸- کارشناسان صلاحیتدار می‌توانند حداکثر ظرف سه ماه، طرح توجیهی مدیریت پایدار منابع طبیعی را طبق موازین ارائه‌شده در تعریف این طرح در جزء «۵» ماده (۱) این قانون تهیه و به شرکت مادر تخصصی صندوق حمایت از توسعه سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی یا صندوق نوآوری و شکوفایی ارسال کنند.

ماده ۳۹- شرکت مادر تخصصی صندوق حمایت از توسعه سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی و صندوق نوآوری و شکوفایی موظفند طرح‌های مدیریت پایدار منابع طبیعی دریافت‌شده را حداکثر ظرف یک ماه، بررسی و در صورت تأیید، اعتبارات لازم برای اجرای طرح را به‌صورت پلکانی تخصیص دهند.

تبصره- شرکت مادر تخصصی صندوق حمایت از توسعه سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی و صندوق نوآوری و شکوفایی، به تناسب میزان سرمایه‌گذاری می‌توانند از سود طرح، حداکثر به مدت ۵ سال به صورت توافقی بهره‌مند شوند.

ماده ۴۰- در صورت تمایل مجری طرح جهت استفاده از تسهیلات اعتباری، کلیه بانک‌های کشور مکلفند اراضی و اعیان طرح‌های موضوع واگذاری را به عنوان رهن و وثیقه پذیرفته و با اولویت، نسبت به اعطای تسهیلات اعتباری اقدام نمایند.

تبصره - مرجع واگذاری اراضی مکلف است اراضی را در رهن بانک عامل قرار داده و در صورت فسخ معامله، بانک مرتهن با پذیرش تعهدات مجری، قائم مقام مجری طرح خواهد بود.

ماده ۴۱- برای تأمین مالی طرح مدیریت پایدار منابع طبیعی، علاوه بر نهادهای موضوع مواد (۳۴) و (۳۵) این قانون، کارشناسان مجازند از همیاری روستاییان و عشایر، کمک‌های خیرین و سرمایه‌گذاران بخش خصوصی بهره‌مند شوند.

ماده ۴۲- آیین‌نامه اجرایی طرح‌های مدیریت پایدار منابع طبیعی مشتمل بر ضوابط احراز صلاحیت کارشناسان، مراحل تخصیص منابع مالی، زمان‌بندی، نحوه اجرا و شرح خدمات تفصیلی طرح‌های توجیهی، نحوه مجازات متخلفان و اعاده خسارات ناشی از مطالعات اشتباه طرح، حداکثر ظرف ۶ ماه پس از ابلاغ این قانون، توسط کمیته‌ای مرکب از سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور، شرکت مادر تخصصی صندوق حمایت از توسعه سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی و صندوق نوآوری و شکوفایی تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۴۳- در مواقعی که خروج دام از مرتع ضروری تشخیص داده می‌شود، وزارت جهاد کشاورزی مکلف است اقدامات مناسب برای اشتغال و معیشت جایگزین عشایر و دامداران را در بخش‌های غیرکشاورزی فراهم نماید.

ماده ۴۴- وزارت نیرو مکلف است ظرف دو ماه از ابلاغ این قانون، دستورالعمل خرید تضمینی آب سبز از مجریان غیردولتی طرح‌های آبخیزداری، آبخوان داری و پخش سیلاب را با همکاری وزارت جهاد کشاورزی تدوین و ابلاغ نماید.

ماده ۴۵- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است با حفظ حقوق جامعه محلی، اقدامات لازم برای مشارکت عمومی-خصوصی در اجرای طرح‌های آبخیزداری را به عمل آورد.

فصل چهارم: ارتقاء نظام حکمرانی بخش کشاورزی با رویکرد مدیریت جهادی

الف- مأموریت‌ها و ساختار

ماده ۴۶- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است اقدامات مقتضی را در راستای تحقق مقاصد زیر به عمل آورد:

۱. رشد کمی و کیفی محصولات کشاورزی و فرآورده‌های مربوطه و تحقق خودکفایی در محصولات

راهبردی در راستای امنیت غذایی پایدار

۲. ارتقاء ایمنی غذایی و حمایت از حقوق مصرف کنندگان

۳. هوشمندسازی کشاورزی، افزایش بکارگیری دانش‌آموختگان و ارتقای ضریب نفوذ دانش و فناوری در بخش کشاورزی

۴. بهبود بهداشت حرفه‌ای و ایمنی کار و تأمین اجتماعی کشاورزان، روستاییان و عشایر

۵. توسعه روستایی و عشایری

۶. حفاظت از منابع پایه تولید و تقویت تنوع زیستی و ژنتیکی

۷. هدفمندسازی سیاست‌های حمایتی با رویکرد صیانت همزمان تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان

۸. سیاستگذاری و برنامه‌ریزی تجارت داخلی و خارجی محصولات کشاورزی

۹. برنامه‌ریزی تولیدات کشاورزی و فرآورده‌ها و نهاده‌های مربوطه بر اساس نیاز بازار

۱۰. سیاستگذاری و برنامه‌ریزی صنایع خرد، کوچک و متوسط روستایی و عشایری

ماده ۴۷- به منظور تحقق مأموریت‌های فوق، وزارت جهاد کشاورزی مکلف است ظرف مدت شش ماه از ابلاغ این قانون، بر اساس محورهای زیر و با رویکرد مدیریت جهادی، ساختار تشکیلاتی خود را بازنگری و آن را به تصویب کمیسیون کشاورزی مجلس برساند:

۱- برقراری نظام تصمیم‌گیری و سیاستگذاری مبتنی بر شواهد میدانی

۲- ایجاد نهادهای نظارتی مستقل مؤثر به منظور تضمین تحقق اهداف عملیاتی مانند تضمین امنیت و ایمنی غذایی، اهداف محیط زیستی، حفاظت از نیروی کار و تشویق مشارکت عمومی در نظارت

۳- تدوین و ابلاغ برنامه اقدام برای استفاده از ظرفیت سازمان‌های غیردولتی برای ارزشیابی مستقل بخش کشاورزی

۴- تدوین و ابلاغ دستورالعمل عضویت سازمان‌های کشاورزان و تولیدکنندگان در شورای پژوهشی سازمان‌های تحقیقاتی تابعه وزارت جهاد کشاورزی

۵- تدوین و ابلاغ ضوابط و صلاحیت‌های احراز مناصب رده‌بالا در مجموعه وزارت جهاد کشاورزی

۶- انتشار اطلاعات مربوط به امتیازات، تسهیلات و مشوق‌های اعطایی به کارکنان در سامانه برخط و به صورت عمومی

۷- تقویت حاکمیت مدیریت جهادی در ساختار وزارت جهاد کشاورزی از طریق تمرکززدایی، حذف موازی‌کاری‌ها و کاهش سلسله مراتب عمودی

۸- افزایش توان وزارت در مواجهه با تهدیدات سازمان‌یافته و مخاطرات انسان‌ساخت امنیت غذایی کشور

تبصره- بدین منظور واحدی برای ارزیابی و پیش‌بینی مخاطرات مربوط و ارائه راهکارهای لازم‌الاجرا در نظر گرفته می‌شود. این واحد بر مبنای ارتباطات میدانی و بازرسی‌های مستمر و تصادفی از کلیه اجزای زنجیره‌های تولید و ارزش کشاورزی و با اخذ اطلاعات از منابع مختلف و راستی‌آزمایی آنها، پیش‌آگاهی و هشدارهای لازم را ارائه می‌کند. رئیس این واحد مستقیماً توسط وزیر منصوب می‌شود.

ماده ۴۸- مرکز آمار ایران مکلف است با همکاری وزارتین علوم و جهاد کشاورزی، ظرف شش ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، شاخص‌های پایش و ارزشیابی توسعه کشاورزی، روستایی و عشایری را تدوین و به صورت سالانه ارزیابی و منتشر کند.

تبصره - وظیفه نظارت بر ارزیابی شاخص‌های پایش و ارزشیابی توسعه کشاورزی، روستایی و عشایری بر عهده شورای راهبری کشاورزی می‌باشد.

ماده ۴۹- به منظور جمع و ارائه نظریات و افکار کشاورزان و حمایت از آنان، شورای راهبری کشاورزی متشکل از نمایندگان نظام صنفی کشاورزی، تشکلات و اتحادیه‌های کشاورزی و مجمع ملی نخبگان کشاورزی در وزارت جهاد کشاورزی تشکیل می‌شود.

تبصره - دوره انتخابیه شورای راهبری کشاورزی از تاریخ تشکیل چهار سال و عضویت آن افتخاری است.

ماده ۵۰- وزارت علوم، تحقیقات و فناوری مکلف است با همکاری وزارت جهاد کشاورزی، ظرف شش ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، در ضوابط ارزیابی عملکرد دانشجویان و دانش‌آموختگان تحصیلات تکمیلی و ترفیع و ارتقاء اعضای هیئت‌علمی به نحوی بازنگری کند که همکاری اثرگذار ایشان با وزارت جهاد کشاورزی و تدوین و اجرای طرح‌های مدیریت پایدار منابع طبیعی موضوع ماده (۳۴) این قانون، مد نظر قرار گیرد.

ب- مدیریت تعارض منافع

ماده ۵۱- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است فعالیت‌های زیر را به منظور پیشگیری و رفع تعارض منافع به عمل آورد:

۱. تضمین آگاهی کارکنان از موقعیت‌های تضاد منافع
۲. تعیین مقررات شفاف در مورد نحوه اقدام کارکنان به هنگام مواجهه با موقعیت‌های تضاد منافع
۳. انتشار سیاست مربوط به تعارض منافع
۴. اطلاع‌رسانی حوزه‌های احتمالی تعارض منافع مشتمل بر اشتغال در بخش خصوصی و غیرانتفاعی، سوء استفاده از اطلاعات درون‌سازمانی، قراردادهای، هدایا و سایر اشکال مزایا، انتظارات خانواده و خویشاوندان و دوستان، پذیرش سمت‌های خارج از سازمان
۵. ثبت منافع و دارایی‌های اعضای هیئت مدیره شرکت‌ها، مشاوران و مدیران ارشد وزارت
۶. انجام ارزیابی‌های دوره‌ای و به‌روزرسانی سازوکارهای مربوط به تعارض منافع
۷. تدوین و ابلاغ نظامنامه رفتاری اجتناب از تعارض منافع احتمالی بین وظایف دولتی و فعالیت‌های کاری خارج از دولت مشتمل بر حوزه‌های زیر:

- منع کارکنان از ترسیم فرصت‌های شغلی آتی در بخش خصوصی و غیرانتفاعی با اعطای هرگونه امتیاز به کارفرمایان آتی؛
- الزام کارکنان نسبت به افشاء به موقع فعالیت‌های خود در زمینه جستجوی مشاغل یا انجام مذاکرات شغلی و دریافت پیشنهادهای شغلی که می‌تواند منجر به تعارض منافع شود؛
- الزام کارکنان نسبت به افشاء به موقع قصد جستجو و مذاکره برای اشتغال و پذیرش پیشنهاد اشتغال در بخش‌های خصوصی و غیرانتفاعی که می‌تواند منجر به تعارض منافع شود؛
- انجام مصاحبه‌های ارزیابانه با کارکنانی که احتمالاً دچار تعارض منافع می‌شوند، قبل از ترک وزارت جهاد کشاورزی، با هدف شناسایی موقعیت‌های تعارض منافع احتمالی و انجام اقدامات ضروری برای رفع مساله
- منع استفاده از اطلاعات محرمانه یا سایر اطلاعات درون‌دستگاهی توسط کارکنان پس از خاتمه خدمت
- جلوگیری و مدیریت تعارض منافع در زمانی که کارکنان، مسئولیت‌هایی را در بخش خصوصی و غیرانتفاعی می‌پذیرند که در زمینه آنها در دولت نقش داشتند؛

ماده ۵۲- کارکنانی که تصمیم به اشتغال در بخش‌های خصوصی و غیرانتفاعی گرفته‌اند، حتی‌الامکان باید از وظایف کنونی که می‌تواند سبب تعارض منافع با مسئولیت‌های محوله توسط کارفرمای آتی شوند، معاف گردند.

ماده ۵۳- هرگونه واگذاری امتیاز و امکانات و دارایی‌های دولتی در بخش کشاورزی، به اشخاص حقیقی دارای سابقه استخدام در وزارت جهاد کشاورزی ممنوع است.

ماده ۵۴- عضویت همزمان مقامات موضوع ماده (۷۱) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶ / ۷ / ۸ با اصلاحات و الحاقات بعدی و معاون آنان و مدیران دستگاه‌های اجرائی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری و ماده (۵) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶ / ۶ / ۱ با اصلاحات و الحاقات بعدی و همچنین کارکنان شاغل در کلیه پست‌های مدیریتی در هیات مدیره، مدیریت عاملی و سایر مدیریت‌های اجرائی شرکت‌های دولتی و شرکت‌های زیرمجموعه ممنوع است.

ماده ۵۵- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است کلیه اطلاعات مربوط به واگذاری هرگونه دارایی دولتی را از جمله در زمینه اراضی دولتی و ملی، خصوصی‌سازی، تخصیص ارز و تسهیلات ترجیحی برای تدارک نهاده‌ها یا فروش محصولات کشاورزی، با جزئیات در سامانه مربوط به صورت عمومی و در لحظه حداکثر ظرف یک هفته پس از اتخاذ تصمیم منتشر سازد. اطلاعات واگذاری‌های اراضی ملی و دولتی شامل جزئیاتی از جمله

وسعت، طرح مصوب، حقوق و تکالیف پیمانکار در برابر محیط زیست و جامعه محلی، مراحل پیشرفت طرح است.

ماده ۵۶- کلیه شرکت های دولتی بخش کشاورزی مکلف اند آمار نیروی انسانی خود را حداکثر تا ۳۱ اردیبهشت ماه هر سال در پایگاه اطلاعات کارکنان نظام اداری (پاکنا) ثبت نمایند و اطلاعات ثبت حقوق و مزایا را به صورت ماهانه تکمیل کنند. مدیرعامل شرکت، مسئولیت اجرای این حکم را خواهد داشت.

فصل پنجم: توسعه صادرات و اصلاح نظام بازار محصولات کشاورزی

ماده ۵۷- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است به منظور توسعه صادرات و رشد ارزش افزوده بخش کشاورزی اقدامات زیر را به عمل آورد:

- اعزام بازرگانان صاحب صلاحیت و تجربه به کشورهای مقصد برای تدارک خرید سفارشی محصولات
- ایجاد مراکز صادرات (لنگرگاه های صادرات) محصولات کشاورزی در کشورهای مقصد به منظور فروش مسقیم محصولات مذکور به مصرف کنندگان نهایی، از جمله صنایع غذایی- دارویی با رعایت ملاحظات تجاری از قبیل پیشگیری از افت قیمت در کشور مقصد و استفاده از ظرفیت اتحادیه ها و تشکل های فراگیر کشاورزان، روستائیان و عشایر
- فروش امانی مدت دار محصولات کشاورزی مشمول خرید تضمینی مازاد بر نیاز داخلی، به صادرکنندگان صاحب صلاحیت بر اساس تعیین قیمت کف

تبصره ۱- به منظور جلوگیری از بازگشت محصول مشمول خرید تضمینی، به بازار داخلی توسط بازرگانان، محصول باید با نظارت وزارت به انبار گمرک تحویل داده شده و صادرکننده، از گمرک، محصول را تحویل گرفته و صادر کند. کارت بازرگانی متخلفان به مدت ۶-۳ سال ابطال می شود.

تبصره ۲- صلاحیت های بازرگانان بر اساس سابقه در صادرات محصولات کشاورزی و فرآورده های مربوطه و ارائه مدرک دال بر خوشنامی در صادرات توسط وزارت جهاد کشاورزی تعیین می شود.

ماده ۵۸- وزارت جهاد کشاورزی، به منظور سازماندهی نظام بازاریابی محصولات کشاورزی موظف است اقدامات زیر را به عمل آورد:

الف- ایجاد ظرفیت لازم در تشکلهای کشاورزی از طریق تقویت ارتباطات و شبکه‌سازی افقی و عمودی برای تنظیم بازار کالاهای کشاورزی اساسی اعم از گندم، جو، چای، خرما، برنج، پنبه و ش، سیب، انار، پسته، فندق و روغن.

تبصره ۱- در راستای حذف انحصار و ورود کشاورزان به بازارهای جهانی، با ارائه کمک‌های فنی-اعتباری، تشکلهای کشاورزی را در صادرات و واردات کالاها و نهادهای کشاورزی، به‌گونه‌ای آموزش، سازماندهی و توانمند نماید که سهم این تشکلهای از تجارت محصولات کشاورزی، سالانه حداقل ۱۰ درصد رشد کند. بانک کشاورزی موظف است پنجاه درصد نقدینگی مورد نیاز واردات نهادهای کشاورزی اساسی یا خرید تضمینی را در اختیار تشکلهای کشاورزی در مقابل ضمانت‌سپاری در قالب اعتبارات ارزان‌قیمت قرار دهد. تشکلهای مورد نظر با سود عمده فروشی ۴ درصدی به سازمان امور مالیاتی معرفی می‌شود.

تبصره ۲- گمرک جمهوری اسلامی ایران موظف است اطلاعات ضروری در خصوص آمار واردات و صادرات کالاهای کشاورزی به‌ویژه محصولات باارزش بالا را به تفکیک و به صورت عمومی و از طریق پورتال خود منتشر نماید.

ب- سامانه جامع اطلاعات مدیریتی برنامه‌ریزی تولید و عرضه کشاورزی را به منظور ارائه اطلاعات روزانه بازار داخلی محصولات کشاورزی کشور در زمینه حجم، قیمت و ویژگی‌های محصولات، مسیرهای توزیع داخلی و خارجی، مقررات واردات و صادرات، ویژگی‌های رقبا، مشوق‌های صادراتی، الزامات بهداشتی و بهداشت گیاهی، ظرفیت‌های فیزیکی ذخیره‌سازی و انبار، سفارش‌های انبارداری، حمل‌ونقل و میزان نهادهای کشاورزی مورد نیاز مستقر سازد.

تبصره ۱- اطلاعات و تحلیل‌های کارشناسی مربوط به تحولات موجود و آتی بازارهای جهانی محصولات کشاورزی، از طریق این سامانه به صورت رایگان و به زبان فارسی در اختیار همگان قرار می‌گیرد. خریدار و فروشنده کالاها و نهادهای کشاورزی از طریق این سامانه می‌توانند مبادلات مستقیم با یکدیگر انجام دهند.

تبصره ۲- اطلاعات لازم برای تولید و عرضه کالاهای کشاورزی متناسب با تقاضای داخلی و بین‌المللی اعم از خام و فرآوری شده، پیش از شروع فصل کشت و نیز اطلاعات حجم تولید داخلی کالاهای کشاورزی، به منظور تنظیم حجم و زمان واردات متناسب با تولید از طریق سامانه مذکور، به نحو قابل دسترس و اثرگذار، برای کشاورزان فراهم می‌شود.

تبصره ۳- به منظور پیشگیری از سودجویی، کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی صاحب صلاحیت به تشخیص وزارت جهاد کشاورزی، موظف هستند کالاها و نهاده‌های کشاورزی وارداتی را از طریق سامانه اطلاعات مدیریتی برنامه‌ریزی تولید و عرضه کشاورزی ارائه کنند.

تبصره ۴- با تأمین کمک‌های فنی-اعتباری در روستاها، دفاتر خدمات الکترونیکی بازاریابی و تولید کشاورزی را از طریق تشکلهای کشاورزی با استفاده از امکانات موجود مستقر سازد. این دفاتر به سامانه اطلاعات مدیریتی برنامه‌ریزی تولید و عرضه کشاورزی متصل هستند و اطلاعات این سامانه را به صورت رایگان در اختیار روستائیان و عشایر قرار می‌دهند. آیین‌نامه اجرایی این تبصره، مشتمل بر ضوابط مکان‌یابی، شرح تفصیلی خدمات دفاتر، صلاحیت‌ها و نحوه انتخاب اپراتور و پرداخت دستمزد وی، ظرف سه ماه از تصویب این قانون، توسط وزارت جهاد کشاورزی و با همکاری وزارت اطلاعات و ارتباطات تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ج- شورای نظارت بر تجارت کشاورزی را به منظور پایش موانع توسعه تجارت کشاورزی، بر اساس ارزیابی مشارکتی یکپارچه، با عضویت ۵ نفر از وزارت جهاد کشاورزی، ۲ نفر به انتخاب انجمن‌های علمی کشاورزی و منابع طبیعی کشور، ۱ نفر نمایندگان انجمن‌های صنفی ملی کشاورزی، ۱ نفر نماینده سازمان نظام صنفی کشاورزی و منابع طبیعی و ۲ نفر به انتخاب اتحادیه‌های سراسری تعاونی تولید، عشایری، روستایی و دام و طیور تشکیل دهد.

تبصره - حجم، زمان و تعرفه واردات و صادرات کالاها و نهاده‌های کشاورزی با محوریت حمایت از تولید داخل و با توجه به برآورد تولید داخل و نیاز بازار داخلی توسط این شورا تعیین می‌شود. حضور سایر افراد صاحب‌نظر در صورت ضرورت به تشخیص وزیر جهاد کشاورزی بدون حق رأی در جلسات بلامانع است.

د- به منظور کاهش قیمت مصرف‌کننده کالاها و نهاده‌های کشاورزی و نظارت بر قیمت و توزیع کالاها و نهاده‌های کشاورزی در طول زنجیره تأمین و جلوگیری از تخلف و احتکار، زیرساخت شناسه گذاری، بارنامه الکترونیکی و رهگیری کالا و نهاده کشاورزی تا رسیدن به مصرف‌کننده نهایی را ظرف یک سال از تصویب این قانون راه‌اندازی نماید.

ه- با هدف پوشش حداکثری مبادلات عمده کالاهای کشاورزی، نظام سه‌لایه‌ای عرضه کالاهای کشاورزی، شامل بورس ملی کالاهای کشاورزی، تالارهای معاملات شفاف کالاهای کشاورزی و بازارهای محلی را به ترتیب در سه سطح کشور، مراکز شهرستان‌ها و شهرهای کوچک و مجموعه‌ای از روستاها مستقر و تقویت کند.

تبصره - شهرداری‌ها موظفند فضای فیزیکی لازم برای تالارهای معاملات شفاف و بازارهای محلی را بدون اخذ اجاره در اختیار تشکلهای کشاورزی صاحب صلاحیت به تشخیص وزارت جهاد کشاورزی قرار دهند.

و- عرضه مستقیم محصولات کشاورزی در واحدهای کشاورزی حاشیه کلان‌شهرها را از طریق الگوی گردشگری کشاورزی گسترش دهد.

ز- به منظور کاهش قیمت نهایی کالاها و نهاده‌های کشاورزی برای روستائیان و عشایر، فروشگاه‌های زنجیره‌ای روستائی را با تأکید بر ادغام عمودی امکانات و ظرفیت‌های موجود، تحت سامانه جامع اطلاعات مدیریتی برنامه‌ریزی تولید تقاضامحور، از طریق حمایت از تشکلهای کشاورزی صاحب صلاحیت و دارای طرح توجیهی مناسب، راه‌اندازی کند. حداکثر ۳ ماه پس از تصویب این قانون، آیین‌نامه اجرایی این بند شامل معیارها و شرح خدمات مطالعات امکان‌سنجی، صلاحیت‌های تشکلهای، جانمایی و طرح تجاری و ضوابط راه‌اندازی و فعالیت فروشگاه‌ها بر مبنای حفظ حقوق روستائیان و عشایر، توسط وزارت جهاد کشاورزی تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ح- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی موظف است ذیل اعتبارات فصل کشاورزی و منابع طبیعی، برنامه توسعه بازاریابی محصولات کشاورزی را شامل بر طرح‌های تهیه اطلس بازار با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی، سهم دولت در شراکت برای ایجاد زیرساخت‌های بازار، طرح توسعه و نوسازی زیرساخت‌های بازار به منظور تأمین یارانه سود تسهیلات بانکی جهت نوسازی بازارچه‌های محلی و بازارهای محصولات کشاورزی، توسعه هاب و خوشه‌های کشاورزی تدوین نماید.

فصل ششم: بهبود فضای کسب و کار و سرمایه‌گذاری بخش کشاورزی و رفع موانع تولید

ماده ۵۹- وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به عنوان مرجع واحد صدور مجوز و نظارت بر بهداشت مواد غذایی فرآوری تعیین می‌شود.

ماده ۶۰- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است با همکاری بانک مرکزی، اقدامات لازم را به منظور تسهیل تأمین نهاده‌های کشاورزی و محصولات مربوطه از طریق واردات ضروری به تشخیص وزارت جهاد کشاورزی، به عمل آورند به نحوی که در صورت عدم نقص اسناد تجاری و مطابقت با ضوابط فنی و بهداشتی، بارگیری و تخلیه (دموراژ) کالاهای فسادپذیر از قبیل گوشت حداکثر ظرف یک ماه و سایر محصولات کشاورزی حداکثر ظرف سه ماه از زمان ورود به بندر انجام شود. مصادیق محصولات موضوع این قانون حداکثر ظرف سه ماه از ابلاغ این قانون توسط وزارت جهاد کشاورزی با همکاری وزارت صمت تعیین و ابلاغ می‌شود. متخلفان از این ماده مجرم و در وهله اول به جریمه نقدی درجه (۳)، در وهله دوم به یک سال انفصال از خدمات دولتی و در صورت تکرار به انفصال کامل از خدمات دولتی محکوم می‌شوند.

تبصره- سازمان غذا و دارو مکلف است حداکثر ظرف ۱۰ روز، نسبت به آزمون و اظهار نظر در خصوص انطباق محموله وارداتی با معیارها و ضوابط فنی اقدام کند.

ماده ۶۱- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است ظرف یک ماه از ابلاغ این قانون، نسبت به حذف موارد الزام بخش خصوصی توسط سازمان نظام مهندسی کشاورزی در اخذ استعلام‌های غیرضرور در ارزیابی خاک و تشخیص نوع خاک و زمین اقدام نماید.

ماده ۶۲- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است ظرف یک ماه نسبت به حذف کلیه استعلامات مجدد و موازی و رفع الزام به تأیید مجدد پیش فاکتور ماشین‌آلات در ادارات جهاد کشاورزی اقدام نماید.

ماده ۶۳- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی موظف هستند نسبت به ثبت درخواست هرگونه احداث، توسعه، تغییر خط تولید و تغییر محل واحدهای تولیدی، صنعتی و معدنی در سامانه G4B.IR اقدام نمایند. سازمان حفاظت محیط‌زیست مکلف است ضمن بارگزاری حدود آلاینده‌گی و ضوابط استقرار فعالیت‌ها ظرف ۱۵ روز در این سامانه، نظر خود را برابر حدود و ضوابط فوق، در خصوص موافقت یا رد تقاضا، ظرف ۱۵ روز از درج تقاضای متقاضی در سامانه اعلام نماید.

ماده ۶۴- کلیه دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۰۷/۱۳۸۶/۰۸ با اصلاحات و الحاقات بعدی، مکلف به الکترونیکی کردن فرایند بررسی درخواست‌های متقاضیان سرمایه‌گذاری و استعلامات و صدور مجوزهای مربوطه بر مبنای سامانه G4B.IR و بارگزاری نتایج استعلام‌ها در این سامانه حداکثر ظرف ۱۵ روز از ثبت تقاضای متقاضی هستند.

تبصره - هرگونه تکرار استعلام و بازدید و درخواست مجدد مدارک از متقاضی توسط دستگاه‌های اجرایی ممنوع است.

ماده ۶۵- کلیه دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۰۷/۱۳۸۶/۰۸ با اصلاحات و الحاقات بعدی و سایر نهادهای صدور پروانه اعم از سازمان‌های نظام مهندسی کشاورزی و دامپزشکی موظف به ثبت اطلاعات مکانی ناشی از بازدیدهای میدانی محل بنگاه‌ها و نیز ثبت اطلاعات در سامانه G4B.IR می‌باشند.

ماده ۶۶- کلیه دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۰۷/۱۳۸۶/۰۸ با اصلاحات و الحاقات بعدی موظف‌اند ظرف شش ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، حسب مورد، تمامی اطلاعات مکانی اراضی کشاورزی درجه ۱ و ۲، مناطق چهارگانه محیط‌زیستی، حریم قانونی راه‌ها و راه آهن، معادن، دریا، رودخانه، جنگل‌ها، دریاچه‌ها، تالاب‌ها، نهرهای عمومی، قنوات و چاه‌ها، مسیل‌ها، خطوط و پایه‌های انتقال نیروی برق، خطوط ارتباطی و فیبر نوری و پایه‌های تأسیسات مخابراتی، پل‌ها و تونل‌های واقع در مسیر راه‌ها یا تأسیسات عمومی و عمرانی، لوله‌های انتقال نفت و گاز، سدها و کانال‌ها و شبکه‌های آبیاری، خطوط و لوله‌های آبرسانی، تأسیسات نظامی و انتظامی و امنیتی و مرزی، تصفیه‌خانه‌های آب و فاضلاب، سیل بندها، سیل گیرها، ابنیه و آثار تاریخی و طبیعی و تأسیسات هسته‌ای در سامانه پنجره واحد زمین، با رعایت مسائل طبقه‌بندی، به منظور ارائه خدمات تحت وب برای متقاضیان سرمایه‌گذاری، معرفی

مناطق پاک سرمایه‌گذاری و رفع زمینه‌های هرگونه اختلال در فضای کسب و کار و ارتشاء در در سامانه G4B.IR بارگزاری کنند.

ماده ۶۷- وزارت اقتصاد و امور دارایی موظف است با همکاری دستگاه‌های اجرایی ذیربط و اتاق‌های ایران ظرف سه ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، دستورالعمل تمرکز بر نظارت بر کیفیت محصولات و عملکرد بنگاه‌ها و جرم‌انگاری بازدارنده برای متخلفان و کاهش تعداد و مدت زمان صدور پروانه‌ها و مجوزهای ناظر بر کسب‌وکارها و فعالیت‌های اقتصادی به استثناء مجوزهای خاص مصوب هیئت مقررات‌زدایی (از جمله در زمینه‌های محیط‌زیست، تغییر کاربری اراضی کشاورزی، بهداشت و رعایت ضوابط طرح‌های جامع و عمران ناحیه‌ای)، تدوین و ابلاغ کند.

ماده ۶۸- وزارت راه و شهرسازی مکلف است ظرف یک ماه، دستورالعمل منع الزام سرمایه‌گذاران و مالکان تأسیسات کشاورزی به تغییر کاربری واحدهای کشاورزی خود در صورت تبدیل روستا به شهر و حفظ کاربری‌های مربوطه در طرح‌های هادی شهری را تدوین و ابلاغ نماید.

ماده ۶۹- وزارت صنعت، معدن و تجارت با همکاری وزارت‌خانه‌های جهاد کشاورزی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و اتاق بازرگانی ایران موظف است حداکثر ظرف شش ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، برنامه تسهیل فضای کسب‌وکار و روان‌سازی رویه‌ها برای شکل‌گیری واحدهای خانگی و سستی و نیمه سستی فرآوری و بسته‌بندی محصولات کشاورزی و روستایی و حذف مقررات غیرضرور را تدوین و ابلاغ نماید.

ماده ۷۰- دولت مکلف است به منظور تسهیل فضای فعالیت شرکت‌های دانش بنیان، اقدامات زیر را انجام دهد:

الف- تسهیل و شفاف‌سازی فرایند دریافت مجوز فعالیت‌ها از سازمان‌ها و نهادهای ذیربط

ب- الزام شرکت بیمه کشاورزی به تدوین پروتکل‌های لازم برای تعیین ریسک محصولات دانش بنیان، حداکثر یک ماه پس از ارائه درخواست از طرف متقاضی.

پ- روان‌سازی فرایند ارائه مجوز برای صادرات محصولات دانش بنیان

ت- تسریع در فرایند ارائه تسهیلات به شرکت‌های دانش بنیان با تضمین وزارت جهاد کشاورزی.

ماده ۷۱- دولت مکلف است به منظور نوسازی نظام تأمین مالی کشاورزی اقدامات زیر را به عمل آورد:

۱. تبدیل صندوق‌های حمایت از توسعه سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی به صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر اجتماع‌محور.
۲. فراهم‌سازی زمینه عملیاتی‌سازی کشاورزی اجتماع‌پشتیبان (تولید سفارشی محصولات کشاورزی و تأمین مالی سلف عملیات کشاورزی).
۳. تدوین برنامه اقدام توسعه بازارهای مالی کشاورزی، گسترش استفاده از ابزارهای موجود در بازار بورس کالای ایران، توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر، تأمین مالی خرد و جمعی، صکوک مزارعه و مسابقات و نظام قبض انبار.

فصل هفتم: توانمندسازی تشکلهای و ارتقاء نظام‌های بهره‌برداری

ماده ۷۲ - به منظور افزایش کارایی و اثربخشی منابع عمومی دولت، تسریع و نظارت بر اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی و واگذاری امور تصدی‌گرانه کشاورزی و منابع طبیعی به بخش‌های غیردولتی در حوزه‌های مختلف از جمله تحقیقات، ترویج، حدنگاری و طرح‌های آب و خاک، کمیته‌ای با عنوان «کمیته خصوصی‌سازی در بخش کشاورزی» تشکیل و بر میزان و چگونگی استفاده حداکثری از ظرفیت‌های مردمی و غیردولتی در امور تصدی‌گرانه و واگذاری منابع بودجه‌ای مربوطه نظارت می‌کنند. کمیته مذکور مکلف است عملکرد وزارت جهاد کشاورزی در زمینه واگذاری‌ها را هر سال به کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست مجلس شورای اسلامی گزارش نماید. اعضای این کمیته متشکل از نمایندگان سازمان‌ها و دستگاه‌های اجرایی به شرح ذیل می‌باشند:

۱. وزارت جهاد کشاورزی (رئیس کمیته)،
۲. وزارت امور اقتصاد و دارایی،
۳. سازمان امور استخدامی کشور،
۴. سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی،
۵. سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور،
۶. سازمان نظام صنفی کشاورزی و منابع طبیعی کشور،
۷. سازمان بسیج مستضعفان،
۸. نماینده ولی فقیه در وزارت جهاد کشاورزی،
۹. دو نفر عضو هیأت علمی کشاورزی و منابع طبیعی به انتخاب وزیر علوم، تحقیقات و فناوری

ماده ۷۳ - وزارت جهاد کشاورزی موظف است حداکثر ظرف یک سال پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، در راستای توانمندسازی تشکلهای و ارتقاء نظام‌های بهره‌برداری، اقدامات زیر را به عمل آورد:

۱. تدوین و ابلاغ برنامه و اقدامات عملی مناسب در راستای شبکه‌سازی بین تشکلهای و اتحادیه‌ها با هدف تکمیل زنجیره ارزش پایدار بر اساس الگوی کنسرسیوم و الگوهای مشابه بین اتحادیه‌های فعال کشاورزی
۲. تدوین و ابلاغ برنامه و اقدامات عملی مناسب به منظور توانمندسازی تشکلهای کشاورزی، روستایی و عشایری در زمینه مدیریت زنجیره ارزش، بازاریابی محصولات کشاورزی، ورود به بازار سرمایه و بورس و بازارهای صادراتی، حسابداری و مدیریت مالی
۳. تدوین و ابلاغ ضوابط و صلاحیت‌های انتخاب اعضای هیئت‌مدیره و مدیرعامل شرکت‌های غیردولتی و برقراری شرط غیربومی بودن در انتخاب بازرسان
۴. تدوین و ابلاغ برنامه سالانه آموزش بازار سرمایه برای ۴۰۰ نفر از اعضای فعال اتحادیه‌های کشاورزان و عشایر و شرکت‌های زیرمجموعه
۵. تدوین و ابلاغ برنامه و اقدامات عملی به منظور راه‌اندازی انبار و سردخانه‌های کوچک جهت درجه‌بندی، بسته‌بندی، حفظ کیفیت و بازاریابی محصولات با قیمت مناسب

فصل هشتم: توسعه گردشگری کشاورزی و تقویت کارکردهای بوم شناختی

ماده ۷۴ - وزارت جهاد کشاورزی موظف است با همکاری وزارت میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، ضوابط توسعه گردشگری پایدار کشاورزی را به‌گونه‌ای تدوین و ابلاغ نماید که ضمن تأمین نیاز روزافزون شهروندان به تفریح در حومه شهر و روستاها، کارکرد تولید تجاری نظام‌های کشاورزی تداوم یابد.

ماده ۷۵ - وزارت جهاد کشاورزی مکلف است اقدامات لازم را به منظور ایجاد بسترهای لازم برای تشکیل خوشه‌های گردشگری کشاورزی، روستایی و عشایری به صورت عمومی-خصوصی با مشارکت سازمان‌های غیرانتفاعی و صندوق مادر تخصصی حمایت از توسعه کشاورزی به عمل آورد.

ماده ۷۶ - وزارت جهاد کشاورزی مکلف است با همکاری وزارت میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، برنامه آموزش کاربردی سالانه ۷۰۰ نفر از روستائیان و عشایر داوطلب و دهیاران روستاهای پربازدید در زمینه مدیریت گردشگری کشاورزی و روستایی را تدوین و با استفاده از ظرفیت بخش غیردولتی اجرا کند.

ماده ۷۷- سازمان صداوسیما جمهوری اسلامی ایران با همکاری وزارت جهاد کشاورزی و وزارت صنایع دستی، میراث فرهنگی و گردشگری موظف است ظرف حداکثر سه ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، برنامه سالانه آموزشی به منظور فرهنگ‌سازی و تبلیغ و فرهنگ‌سازی گردشگری کشاورزی و روستایی را تدوین و ابلاغ کند.

ماده ۷۸- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است در راستای تداوم خدمات محیط‌زیستی واحدهای تولید کشاورزی، اقدامات لازم را برای توسعه طرح‌های پرداخت هزینه برای خدمات بوم‌شناختی مزارع کشاورزی به عمل آورد. طرح‌های مذکور شامل سه نوع طرح‌های خصوصی، عمومی و تجاری پرداخت هزینه برای خدمات بوم‌شناختی می‌شود.

تبصره- آیین‌نامه اجرایی این ماده شامل صلاحیت‌های خریداران (متقاضیان) و فروشندگان (عرضه‌کنندگان)، بازاریابی (انتشار اطلاعات)، ثبت قراردادها، ساختار حقوقی یکسان موافقت‌نامه‌ها، ملاک‌های تعریف، معیارها و مراجع ارزش‌گذاری، راهبردهای تأمین منابع مالی و پایش و ارزشیابی، با در نظر گرفتن انعطاف‌پذیری جهت انطباق با شرایط محلی، حداکثر ظرف شش ماه از لازم‌الاجرا شدن قانون، توسط وزارت جهاد کشاورزی با همکاری سازمان حفاظت از محیط زیست تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

فصل نهم: توسعه نهاده‌های فناورانه و زنجیره ارزش پایدار بخش کشاورزی

ماده ۷۹ - به منظور توسعه زنجیره ارزش پایدار کشاورزی، وزارت جهاد کشاورزی مکلف است اقدامات زیر را به عمل آورد:

الف - صنایع تبدیلی و تکمیلی داوطلب تکمیل زنجیره ارزش پایدار را با استفاده از ظرفیت سازمان نظام صنفی کشاورزی و منابع طبیعی کشور، اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران و اتاق تعاون ایران، شناسایی و اقدامات لازم را برای توسعه خوشه‌های صادراتی، از طریق انعقاد قرارداد بین واحدهای فرآوری مذکور و تشکلهای فراگیر کشاورزی و روستایی به عمل آورد.

ب- ظرفیت‌های تعطیل و نیمه‌تعطیل واحدهای فراوری کشاورزی را از طریق برون‌سپاری و شبکه‌سازی، با محوریت شتاب‌دهنده‌ها و نهادهای غیردولتی تسهیل‌گر، فعال‌سازی نماید.

پ - اطلاعات موجود برای ایجاد بانک اطلاعاتی صنایع تبدیلی و تکمیلی کشاورزی با هدف معرفی عمومی فرصت‌های بکر و نوین اشتغال و سرمایه‌گذاری در زنجیره‌های ارزش محصولات کشاورزی با استفاده حداکثری از اطلاعات موجود در واحدهای شهرستانی و دهستانی، ظرفیت سازمان نظام صنفی کشاورزی و منابع طبیعی کشور، اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، اتاق تعاون و دهیاری‌ها اخذ و تجمیع نماید.

ت- صنایع تکمیلی و تبدیلی کشاورزی را با اولویت بهسازی و نوسازی واحدهای فعلی، احداث واحدهای جدید در نواحی روستایی و عشایری و در کنار قطب‌های تولید محصولات کشاورزی و مناطقی که قابلیت کشت پاییزه دارند توسعه دهد.

ماده ۸۰ - به منظور تقویت و حمایت نظام‌مند از تولید نهادهای فناورانه بخش کشاورزی، از جمله بذور هیبرید، سم، کود، واکسن، دارو و مواد تقویتی، مواد ژنی، مرغ لاین و ماشین‌آلات، کمیته‌ای با عنوان «کمیته راهبری تولید نهادهای فناورانه» تشکیل می‌گردد. دولت مکلف است حداقل ۴۰ درصد از اعتبارات برنامه پژوهش‌های کاربردی فصل کشاورزی و منابع طبیعی در قوانین بودجه سالیانه را با تأیید کمیته مذکور به طرح‌های تحقیق و توسعه در زمینه نهادهای فناورانه کشاورزی اختصاص دهد. اعضای کمیته مذکور عبارتند از:

۱. رئیس سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی (رئیس کمیته)،
۲. معاون امور زراعت وزارت جهاد کشاورزی،
۳. معاون امور باغبانی وزارت جهاد کشاورزی،
۴. معاون امور تولیدات دامی وزارت جهاد کشاورزی،
۵. رئیس سازمان نظام صنفی کشاورزی و منابع طبیعی کشور
۶. دو نفر عضو هیأت علمی کشاورزی و منابع طبیعی به معرفی وزیر علوم، تحقیقات و فناوری،

گزارش عملکرد این کمیته به طور سالانه به کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست مجلس شورای اسلامی ارائه می‌گردد.

تبصره ۱- تحقیقات مرتبط با نهاده‌های فناورانه در قالب یک جریان علمی مستمر و قطع نشدنی، زمان‌دار و هدفمند بوده و کمیته راهبری تولید نهاده‌های فناورانه مکلف به اخذ ضمانت‌های اجرایی لازم برای به نتیجه رسیدن تحقیقات بعد از مدت زمانی مشخص است.

تبصره ۲- آیین‌نامه اجرایی فرآیند تحقیق و توسعه در زمینه نهاده‌های فناورانه، با تأکید بر ویژگی‌های بازارمحوری و وجود تعامل دو طرفه بین تولید و تحقیق و توسعه؛ هدفمندسازی حمایت‌ها از تحقیقات و هدایت آنها در مسیر صادرات‌گرایی؛ تعریف راهبردها بر اساس تفکیک نقش بخش‌های خصوصی، تعاونی و دولتی؛ تعریف ضوابط جهت احراز صلاحیت کارکنان و محققان؛ سنجش اهلیت بخش خصوصی از لحاظ سابقه کار، تشکیلات و تخصص و همچنین سازوکار نظارت بر طرح‌های تحقیق و توسعه در زمینه نهاده‌های فناورانه، مشتمل بر بهره‌گیری از کارشناسان خبره و مستقل جهت نظارت بر روند بررسی و تصویب طرح‌های تحقیقاتی؛ رصد مستمر فعالیت‌های مرتبط با تجاری‌سازی تحقیقات و انتقال خدمات فنی و دستاوردهای علمی به بهره‌برداران و نظارت بر اجرای وظایف مرتبط حداکثر سه ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت جهاد کشاورزی تدوین و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.